

Succedentia.

Intermissionibus pulsum brevi, aut statim facile succedet virium imbecillitas, syncope, aut palpitatio cordis, & hæc quidem, si intermissio conjuncta sit, vel pendeat ab aliqua causa, quæ cor, & nervos ejus valide stimulet, unde spiritus in vividum refluxum agantur, & cor jaçent crebrius, & vehementius: si verò intermissio sit aliquanto diuturnior, ita ut è cerebro omnis antea eò deductus sanguis in venas traducatur, antequam pulsus rursus exicetur, subito concidet animal quasi fractis viribus, & velut emortuum: cessabit enim pressio spirituum à pia matre, eorumque motus vividus: si verò sit per penuriam spirituum, aut sanguinis, aut utriusque, sive quia sanguis detineatur ad aliquam partem, sive quia absumentus sit, succedet virium imbecillitas. Sed de his singillatim mox.

SYNCOPE,

Lipothymia, Lipopsychia, Apopsytia, Eclýsis, Asphyxia.

Συκοπή vox apud Hippocratem, & antiquos Græcos in usu non fuit, & ejus vice utebantur nominibus *λειποθυμία, λειποψυχία, ασφυξία, & αποψυτία*, quorum asphyxia gravissimum est malum, reliqua ejusdem fere gradus. Circa tempora autem Galeni inventa vox *συκοπή*, quæ significat morbum graviolem lipothymia, & duobus reliquis, Asphyxia leviolem, & definitur præceps virium omnium lapsus, vel si velis, ex vi Græcæ vocis subita virium omnium simul rescissio, *κόπτω* enim scindo est: Lipothymia autem est deliquium animi; *λείπω* enim relinquo, derelinquo, *θυμός* autem animus: similiter lipopsychia deliquium animæ, *ψυχή* enim anima est, & idem sonat *αποψυτία*, vel *αποψυξία*. *ασφυξία* autem est destitutio, vel privatio pulsus in toto corpore; *σφύζω* enim pulso, *σφυμός*, vel *σφύξις*, pulsus. Demum *έκλυσις* est enervatio, vel exsolutio virium; *έκλύω* enim exsolvo est. Est igitur Eclýsis omnium horum morborum levissimus, gravior lipothymia, lypopsychia, vel apopsytia, his gravior Syncope, gravissimus omnium Asphyxia, in quo æger sine pulsu in qualibet parte corporis fit. Differunt igitur hi morbi secundum magis, & minus, nempe majorem, aut minorem virium lapsum, & quidem subitum, qui cum pendeat à majori, vel minori pulsu, pulsui minimo succedit demum Asphyxia.

ANTE-

Antecedentia.

A Tuberculi introrsum eruptione ἐκλυσις, ἐμετός, nempe vomitus καὶ λειψοψυχία fit Hipp. 7. Aph. 8. (ubi Galenus suppurationem intra ventriculum intelligit, adeoque per consensum à stimulo ejus partis.) Improvisa anxietas, animi perturbatio, capitis gravitas, vertigo, alieni, & varii coloris obversatio oculis, coloris faciei, sicut etiam pulsus frequens, & subita mutatio: febres acutæ, malignæ, synthetica, syncopales, gaudium immodicum, terror subitus, ac repentinus, odores graves, evacuatio qualibet largior, vigiliæ pertinaces, inedia longa, effrenata Venus, dolores atrocissimi: vulnus, aut ulcus cordis febres colliquantes, balnea calida, hypocausta, plethora, cacochymia, venena. Et hæc idiopathicam: at verò sympatheticam affectus ejus partis, à qua excitatur, ut à ventriculo morsus ejus, oris amaror, sitis, nausea, vomitus, vermes &c. ab utero affectiones hystericae, strangulatio, furor, conceptus novus &c.

Conjuncta

Subitus, ac præceps virium omnium lapsus: respiratio obscura, aut nulla sensilis: pulsus similiter minimus, aut etiam re ipsa nullus (quibus duobus præcipuè, atque unicè distinguitur ab apoplexia, in qua respiratio major, & cum stertore, & pulsus ut plurimum major, & plenus: & ab uteri strangulatione, in qua respiratio tollitur, sed non pulsus, nisi quando etiam syncopem sympatheticam producit) nulli convulsivi motus (quo ab epilepsia distinguitur) pulsus demum omninò cessat: facies summe pallida, aut livida: totum corpus, & ad extrema præcipuè frigidum: sudor frigidus, ideo Syncopticus, præcipuè in temporibus, collo, & thorace; color albidus præsertim in labiis: non vident, non audiunt, non loquuntur, subito collabuntur: facies Hippocratica, nares nempe acutæ, oculi concavi, collapsa tempora, cutis arida circa frontem. Cum desperata est, & confirmata, collum invertitur, ut in strangulatis, & color faciei fit viridis.

Succedentia.

Qui sepe, & vehementer sine causa manifesta animalinquuntur, ii repente moriuntur. Hipp. 2. Aph. 41.

Quoniam Asphyxia est horum morborum summus gradus, qui nihil differunt nisi per magis, & minus; eadem igitur causa plus minus intensa exposita omnes affectiones producet in quocunque ex morbis propositis incipiendo ab Eclysi usque ad Asphyxiam. Quia verò sublato mo-

tu

Sudor frigidus,
& præcipue

Ad collum, tem-
pora, & pectus.

Color viridis in
conclamatis.

tu sanguinis ea omnia, quæ hic enumerata sunt, necessariò, ac subitò producenda nemo non videt, eoque facilius, si ad morbos superius expositos respiciat; igitur quæcunque motum sanguinis impediunt, ita ut conjuncta illa omnia subitò produci possint, quemlibet horum morborum producent: illa autem sunt quæcunque intermissionem pulsus, seu intermissionem motus Cordis possunt parere; tot igitur causæ quemlibet ex his morbis parient, quot pulsus intermissionem. Cum verò has satis distinctè superius explicaverimus, & sublato, vel alterato motu cordis pateat subitò necessitas affectionum omnium sive antecedentium, sive consequentium, nihil hic iis exponendis immorabimur, cum ex præcedenti pulsus intermittendi necessitate tota eorum res pendeat, ac pateat. Solum indicamus, sudorem frigidum per totum corpus vel pendere à sublato motu sanguinis, qui facit, ut frigeant omnia, unde exprimitur aqueus humor fortè per debilitatem partium potiùs effluere liberè permittentium, quam exprimentium, cum jam concidant, & flaccescant: vel quia perspirationis partes jam erupturæ, cum calore destituantur, quo ab invicem sejunguntur, abripiuntur, nec sub aspectum cadere possunt in tenuissimam, levisissimamque nebulam per admistionem ejus redactæ, coguntur magis accedentes, & pervenientes ad contactum mutuum, unde non possunt per aerem tolli ipsò graviore, sed inhærent summis pororum orificiis, & successivè in moles majusculas collectæ tandem ejus molis fiunt, quæ sensus movere potest, & specie guttularum oculis objiciuntur. Profecto deest inibi calor, unde quemadmodum in vasis chymicis liquida guttarum specie ad pileos subsistunt solum, quia pilei resistentia permittit exitum calori, non reliquis partibus, quæ per vas cæteroque, cum calori admixtæ sunt, non patent oculis, id ipsum necessariò secuturum videtur, si quacunque de causa calor deficeret, & humorem jam evaporantem solitarium relinqueret. Quia verò pars colli superior tota glandulosa est ad fauces, ubi maxima copia glandularum insignium statim sub cute, pectus verò continuè movetur, & ad tempora pariter, & statim sub cute porotides; igitur ex hisce partibus multo major, quam ex cæteris humidæ evaporationis copia expirabit, ex collo, & temporibus propter glandulas humidum secernentes, & continentem, in pectore propter continuum motum magis exprimentem, & absumentem partes, quibus si velis addere tenuitatem horum membrorum perspirationi exitum facilem permittentium, non absurdum crediderim. Itaque deficiente motu, sive calore sanguinis particulæ perspirationis ad earum partium superficiem cumulabuntur in majori quantitate, è quibus naturaliter expirant copiosius, nempe collo, temporibus, pectore. Quia verò sanguis, & carnes cum putrescere incipiunt, in colorem subviridem abeunt; cum igitur in syncope virescit facies,

facies, indicium est
omnino quicquid
tortio collisat per
tandem; igitur
in latus, sive
vel valida conv
que erit diversis
proveniente:
veniens à causa
posit. Si verò
ab adstantibus
tur, nihil resistit
& quidem in m
corporis, seu su
vix munia obe
linquatur animo
munia obeuntium
super absque causa
potis de, igitur caus
semper operans: ope
quentiam, ac vehem
illa non heret inter
ut causa illius invol
invadente, statim
sunt interiori
ctus ille viribus re
cardiaca: quia v
citur Syncope car
pore ejus, quæ
& à pluribus dic
hyberica. Est
vel debili respic
superius expositi
cente, eamque e
deficiant.

facies, indicium erit, partes, aut sanguinem putrescere, adeoque sanguinem omnino quiescere, & irreparabile esse morbi causam. Cum autem intorsio colli fiat per motum musculorum, & quidem alterutrius ex contranitentibus; igitur quando in syncope hæc intorsio colli contingit, sive illa sit in latus, sive antrorsum, sive retrorsum, alterius contranitentis resolutio, vel valida convulsio alterius moventis necessariò continget, quod utrumque erit diversis de causis irreparabile, prout fit in syncope à diversis causis proveniente: irreparabile autem, cum tam paralyfis, quam convulsio proveniens à causa, quæ vires omnes subito frangat, remedium vix admittere possit. Si verò antè concidat, ita ut nulla vi etiam in latus, & posterius ab adstantibus inflecti possit collum cum capite, quaquaversum autem agatur, nihil resistat, & collabatur caput, tum certius erit resolutionis indicium, & quidem in musculis omnibus capitis, & colli, unde facile etiam totius corporis, seu summa atque extrema quies, vel defectus liquidorum omnium vitæ munia obeuntium. Esto jam aliquis, qui subito, fortiter, ac sæpe linquatur animo; in hoc igitur quacunque de causa fluxus liquidorum vitæ munia obeuntium interceptur, & quidem fortiter, atque sæpe: fiat id insuper absque causa manifesta, puta externa, morbi, motus animi, aut corporis &c. igitur causa ejus deliqui interna est, atque permanens, licet non semper operans: operatur autem sæpe ac vehementer; igitur per illam frequentiam, ac vehementiam vires imminuentur, unde tandem etiam si causa illa non fieret intensior, ad tantam virium diminutionem redigetur æger, ut causæ illius insultum ulterius sustinere non possit, adeoque ipso statim invadente, statim, seu repente morietur. Quia verò causæ morbificæ eò sunt intensiores, quo vires ægri minuuntur; igitur eò facilius, ac citius fractus ille viribus repente morietur. Quæ syncope à corde provenit, dicitur cardiaca: quia verò *ναγδα* etiam dicitur os ventriculi, hinc illa etiam dicitur Syncope cardiaca, quæ provenit ab affecto ventriculo, vel orificio superiore ejus, quæ tamen vitandæ æquivocationis gratia dici etiam potest, & à pluribus dicitur stomatica, vel stomachica: quæ fit per consensum Uteri hysterica. Est itaque Syncope præceptus virium omnium lapsus cum nulla, vel debili respirazione, & pulsu sine convulsivis motibus, aliisque, quæ superius exposuimus, orta à quacunque causa pulsus intermissionem producente, eamque eo usque protrahente, si opus est, ut vires omnes subito deficient.

Intorsio colli
qualis in strangulatis.

2. Aph. 48

Syncope cardiaca, & hysterica per consensum.

Quid sit Syncope.

VIRIUM